

Nar, denne Lov træder i Kraft, vil være nogen Kontrol nødvendig blot for overhovedet at lære Fiskerne Loven at kende, ligesom naturligtvis ogsaa for at tvinge dem til at overholde den. Det er imidlertid ikke sandsynligt, at denne Kontrol netop bør udøves paa den Maade, her er foreslaaet, nemlig gennem Inddelingen af Landet i forskellige Distrikter med forskellige Kontrol-embedsmænd omtrent ligemange i hvert. Det er meget rimeligt, at Kontrollen meget bedre kunde udøves derigjennem, at man lod, som hidtil, et af Marinens Fartøier, paa den sædvanlige Udrustningskonto, overtage en seilende Kontrol paa forskellige Steder i Landet for at bringe Loven i Respekt. Senere naar, naar først dette første Arbejde var gjort, naar Kontrollen altsaa havde slaaet Lovens Bestemmelser fast i Befolkningens Bevidsthed, vilde det vistnok være fuldbommen tilstrækkeligt at nøies med en lægt mindre Kontrol, end her er foreslaaet, thi da ville Fiskerne gjenfaldig kontrollere hinanden, og det er den bedste Kontrol, idet den gjenfaldige Konkurrence bewirker, at de sørge for, at ikke ulovlige Redstaber bruges til deres Stæde. At der ikke desto mindre muligvis bør være nogen Kontrol, en Slags Tilsyn, skal jeg ikke bestride, men det var da meget fornuftigere, foreskommer det mig, at tage Bestemmelser om, hvad der i saa Henseende skal gøres, gennem de aarlige Bevillinger. Ved at optage Kontrolbestemmelserne her i Loven faar man rimeligvis dels formegen Kontrol senere, maaske allerede i Begyndelsen, og dels en Organisation af Kontrolembedsstanden, som ikke svarer til de virkelige Forhold, forbi den ikke er bygget paa praktisk Erfaring. Gaar man derimod den anden Vej og lader Kontrollen fremgaa af Bevillingerne paa de aarlige Finantslove, har man langt større Frihed til Nar for Nar at faae den tillempt efter Erfaringerne og risikere ikke til en Tid maaske at have formegen Kontrol, til en anden for Tid. Jeg anser det for at være den nemmeste Maade at komme til et Resultat paa med Hensyn til Kapitel 5, at lade det helt udgaa eller idetmindste dets væsentligste Del og da ved de aarlige Finantslove tage Bestemmelse om, hvorledes Kontrollen skal være. — Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de forskellige Detailler i Loven. Det tror jeg, at det Udvalg, der vil blive nedsat, vil kunne gjøre med langt større Nytte, end det vil kunne ske ved en Detaildiskussion her i Salen, der dog ikke faar Betydning med Hensyn til Sagens Realitet. Jeg skal derfor slutte med at anbefale at fremme dette Lovforslag med saamegen Velwillie fra alle Sider som mulig, thi jeg tror, der er ikke blot et Ønske, men ogsaa en Trang til at faae denne Fiskerilov ført igjennem.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg tror dog, det vil være rigtigt, at jeg allerede nu,

skjøndt det er mig bekendt, at der er flere Talere indtegnede, ytrer mig over de væsentlige Punkter, der ere fremkomne dels fra de ærede Talere igaar og dels fra det ærede Medlem, der nu satte sig. — Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Sviid), der aabnede Talerens Række igaar, begyndte med en ikke ganske korrekt Fremstilling af Fiskerisagens Historie. Et andet æret Medlem har imødegaaet og bertatiget, hvad det ærede Medlem sagde. Jeg kan derfor forsaavidt spare mig det; kun skal jeg bemærke, at det ærede Medlem til nogen Forundring for mig oversprang eller forbigik, at denne Lov har været forelagt for det andet Thing. Han sagde, at efter at Kommissionen havde afgivet sin Betænkning, blev Loven i 1877 forelagt dette Thing (Afbrydelse). Nei, det ærede Medlem sagde 1877; han nævnte ikke, at Loven havde været forelagt i 1875—76 i Landsthinget, hvilket dog ogsaa er en Behandling af Loven og et Skridt til Lovens Fremme. Altsaa i 1876 blev Loven fremsat her, og den blev undergivet en ganske vidtløftig, men ikke saa overordenlig orienterende 1ste Behandling, da meget forskellige Meninger krydsede hverandre. Det ærede Medlem sagde, at derpaa blev den undergivet en gennemgaaende dygtig og dybtgaaende Behandling i Udvalget. Derom tør jeg ikke tvivle, men det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Holstein-Ledreborg), var saa retfærdig at ytre, at Regeringen ikke havde nogen Anledning til at tage Hensyn dertil, da der ikke var fremkommet nogen Betænkning, eller paafulgte nogen 2den Behandling. Det var altsaa Sagens Stilling, og det er ganske rigtig Grunden, hvorfor jeg har fremsat Loven i den Stikkelse, hvori den blev fremsat for Thinget i 1876. Der er ganske vist siden den Tid indkommet en ikke ringe Del Andragender og Begjæringer fra Fiskeribefolkningen, som jeg vil antage ikke vil være uden sin Betydning ved Bedømmelsen af Fiskeriforholdene. Der er indhentet et temmelig vidtløftigt statistisk Materiale fra alle Jurisdiktioner her i Landet og fra Sognene ved Kysten, og der er, forsaavidt det har været muligt, men allensals med Flid, udarbejdet et dertil støttet statistisk Materiale, som staar til det ærede eventuelle Udvalgs Tjeneste. Jeg antager, at disse paa forskellige Maader fremkomne Oplysninger ville være velkomne for det ærede Udvalg og ogsaa ville faae sin Indflydelse ved Bedømmelsen af Forholdene. Jeg har nogen Tvivl om, at de Oplysninger, der ere fremkomne derigjennem, ville i den Grad, som det maaske ventes, kunne siges at gjøre det fornødent at foretage Forandringer i de Hovedbestemmelser, som Loven indeholder, men det vil jo vise sig, naar de blive undergivne en Behandling i Udvalg. — Jeg skal ikke gaa dybt ind paa en Underøggelse af de enkelte Punkter, som ere blevne omtalte. Det, hvorom Alle, og ogsaa den ærede sidste